

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU – Specijalizovano odjeljenje za sudjenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u vijeću od predsjednika vijeća sudije Draga Konatara i članova vijeća sudija Šefkije Đeševića i Vukomira Boškovića, sa zapisničarem Mirjanom Gačević, u postupku po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.14/09 od 11.04.2009. godine, protiv optuženog Bobana Lutovca iz Berana, zbog krivičnog djela primanje mita iz čl.423. st.1. Krivičnog zakonika, po glavnom, javnom pretresu održanom dana 12. jula 2011.godine, u prisustvu zamjenika Specijalnog tužioca Milosava Veličkovića, optuženog i branioca advokata Branislava Lutovca u odsustvu oštećenog Almira Ugljanina i punomoćnika advokata Asima Hadžibulića iz Novog Pazara, donio je i javno objavio dana 15. jula 2011. godine,

P R E S U D U

Optuženi BOBAN LUTOVAC, JMB 0805981270019 od oca Branislava, majke Zorice rođene Lazarević, rođen 08. maja 1981.godine u Beranama, sa prebivalištem u selu Dapsićima kod Berana, državljanin Crne Gore, policajac u Ispostavi granične policije u Beranama, sa mjesečnim prihodom po osnovu plate od oko 500,00 €, oženjen, otac dvoje maloljetno djece, u obavezi izdržavanja tri lica, neosudjivan, u pritvoru po ovom osnovu od 02.04. do 20.05.2009.godine,

- na osnovu čl.373 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) (Sl.list CG br.57/09),

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 01.04.2009.godine, oko 6,15 časova, kao službeno lice policajac granične policije na graničnom prelazu "Dračenovac", opštini Rožaje, na ulazu iz Srbije u Crnu Goru, zahtijevao da primi poklon da ne izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti u okviru svog ovlašćenja, na način da je na graničnom prelazu zaustavio putničko motorno vozilo marke "Opel Astra", reg.br. BA 385-13 kojim je upravljao Ugljanin Almir iz Novog Pazara, i nakon što je

ustanovio da je na vozilu istekla registracija 07.01.2009.godine od Ugljanina zahtijevao da mu da 50 €, da ga pusti da prodje preko graničnog prelaza i dodje do Rožaja i registruje putničko motorno vozilo,

- čime bi izvršio krivično djelo primanje mita iz čl.423 st.1 Krivičnog zakonika (KZ),

- jer nije dokazano da je učinio djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 150,00€, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret posebnog razdjela budžeta za rad sudova, na osnovu čl.230 st.1 ZKP, s tim što će se o iznosu nagrade i nužnih izdataka odlučiti po pribavljanju podataka o visini.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom označenoj u uvodu, optužen je Boban Lutovac, zbog krivičnog djela sa činjeničnim opisom i pravnom ocjenom kao u izreci.

U postupku po istoj optužnici ovaj sud je odlučivao presudama Ks.br.6/09 od 20.05.2009. godine i Ks.br.10/10-09 od 06.12.2010.godine, tako što je optuženog oslobodio od optužbe kod zaključka da nije dokazano da je izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Rješenjima Apelacionog suda Crne Gore Ksž.br.9/10 od 05.05.2010. godine i Ksž.br.9/11 od 01.06.2011.godine, uvažene su žalbe Vrhovnog državnog tužilaštva, pa su ukinute prethodno označene presude ovog suda i predmet vraćen na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku u završnoj riječi zamjenik Specijalnog tužioca ostao je pri optužnici i ranije izloženoj završnoj riječi, te navodima iz žalbi. Time je stavio predlog da sud optuženog osudi na kaznu po zakonu. Nije stavio predlog u pogledu vrste i visine kazne. Smatra da je optužnica dokazana iskazom oštećenog Almira Ugljanina pred istražnim sudijom, iskazom svjedoka Mifaila Batkića, zapisnikom o prepoznavanju i "drugim" dokazima. Istakao je da je oštećeni Almir Ugljanin na jasan način predstavio da mu je policajac na graničnom prelazu koga je kasnije prepoznao tražio 50,00 € radi propuštanja sa neregistrovanim vozilom preko graničnog prelaza, a svjedok Mifail Batkić naveo da mu je oštećeni to saopštio. Smatra da iskazu oštećenog koji je dao na saslušanju pred istražnim sudijom Višeg suda u Novom Pazaru, sud ne treba da povjeruje zato što se radi o promijenjenom iskazu "nakon što je izvršen uticaj i pritisak na istog", a nije obrazložio kako je, kada, od koga i gdje izvršen taj "uticaj i pritisak".

Oštećeni Almir Ugljanin, preko punomoćnika izjasnio se na ranijem pretresu da se krivičnom gonjenju ne pridružuje i da nema imovinsko pravnog zahtjeva, a ta izjava je pročitana u završnoj riječi u odsustvu oštećenog i punomoćnika.

Optuženi je iznio odbranu, a izjasnio se da ne priznaje izvršenje krivičnog djela.

U svojstvu osumnjičenog 01.04.2009.godine, pred ovlašćenim licem Ispostave u Rožajama dao je izjavu da je dana 31.03.2009.godine, započeo rad u smjeni Granične policije na graničnom prelazu "Dračenovac", te da je rad u smjeni završio 01.04.2009.godine u 08 sati. Tokom smjene dana 01.04.2009.godine oko 5,10 sati, da je preduzeo službenu radnju kontrole lica Almira Ugljanina i vozila kojim je upravljao i pri tom ustanovio da vozilo "Opel Astra" reg.oznaka BA 385-13 nije registrovano, što podrazumijeva da nije osigurano i tehnički ispravno, pa da ne može učestvovati u javnom saobraćaju i da je tom licu saopštio zabranju prolaska preko graničnog prelaza, odnosno učestvovanje u saobraćaju na putevima Crne Gore izuzev ukoliko bi to vozilo bilo transportovano "šlep službom". Medjutim, da je Almir Ugljanin postupio drsko riječima "piši prijavu, drugo mi ništa ne možeš", zatim negodovao u smislu "gdje da nadjem šlep službu u ovo doba dana". Kada mu je ponovio zabranu ulaska u Crnu Goru da je to lice postupilo na način što je vratilo vozilo u pravcu Srbije ostavljajući ga parkirano, a onda došlo kao pješak na granični prelaz, predajući ličnu kartu i ponovo negodujući zbog zabrane ulaska vozilom, a u smislu kao da se to ne dozvoljava njemu zato što je iz Novog Pazara. Dalje je naveo da je sada oštećeni tom prilikom zaprijetio u smislu "ne znate vi ko sam ja, koga ja imam, pustićete me čim vas on nazove, nemogu sada da ga budim, jer je suviše rano". S tim u vezi se pozvao na okolnost što su u njegovoj blizini tokom ovog dešavanja stalno bili policajci Sadat Kurpejović i Dragan Radević. Iznio je stav da je u konkretnom slučaju u svemu postupio po zakonu i da je moguće oštećeni revoltiran zabranom prolaska vozilom iznio lažnu tvrdnju o navodnom traženju novca.

Pred istražnim sudijom 02. i 03.04.2009.godine, tu odbranu je ponovio, a takodje i na glavnim pretresima od 19.05.2009.godine i 20.09.2010.godine, s tim što je dodao, da je završio srednju policijsku školu 2002.godine, zatim da je tri godine obavljao dužnosti saobraćajnog policajca u Područnoj jedinici u Beranama, a od 2004.godine, da je rasporedjen u jednicu Granične policije kao vodja smjene. Dužnost vodje smjene na graničnom prelazu je predstavio kao koordinaciju rada policajaca u smjeni sa drugim službama na graničnom prelazu i organizaciju poslova policijskih službenika, s tim što i vodja smjene redovno vrši poslove neposredne kontrole na zaustavnoj liniji naizmenično sa ostalim policijskim službenicima, a u kojim prilikama postupaju na zaustavnoj liniji po dva policijska službenika. Ne spori da je lično preduzeo radnju kontrole oštećenog kao lica koje je na granični prelaz stupilo upravljajući motornim vozilom opisanim u optužnici, a na način što je prišao na bezbjedno odstojanje i zatražio saobraćajnu i vozačku dozvolu konstatujući pri tom da je period za koje je vozilo bilo registrovano istekao. Uz to je zapazio da je saobraćajna dozvola glasila na izvjesnog Ramovića iz Rožaja kao i za 300 drugih vozila. Tada da je pozvao Almira Ugljanina da pristupi u službenu prostoriju radi evidentiranja podataka i dokumentacije predajući isprave policajcu Draganu Radeviću radi unošenja podataka za lice i vozilo kod obaveze da se zabrani prolaz vozila odnosno preduzme vraćanje vozila u pravcu dolaska. Potom da je Almira Ugljanina upozorio na nedolično

ponašanje kada je isti zahtijevao da sačini prekršajnu prijavu na način kako to čini saobratna policija, te kada je oštećeni negodovao nakon što je poučen da vozilo može ostvariti prolazak samo uz korišćenje šlep službe. Naglašava da ni u jednom dijelu događaja nije bio nasamo sa Ugljanin Almirom, već da je stalno uz njih bio policajac Sadat Kurpejović, da je prostor dug pet metara pregledan iz pravca policijskih prostorija gdje su radila ostala tri policajca. Takođe, da je u jednom momentu Mifail Batkić pošto je izašao iz vozila ponudio da ih časti u zamjenu za dozvolu prelaska vozilom, ali da je on to odbio rekavši Mifailu da to nije moguće niti dozvoljeno. Na glavnom pretresu dana 20.09.2010.godine optuženi je povodom ranijeg iskaza oštećenog primijetio da obzirom na organizaciju policijske službe na graničnom prelazu u proceduri kontrole i upisa podataka učestvuje najmanje tri policajca, a to da li je vozilo registrovano niko ne može znati prije uvida u isprave. S toga da je nelogično tvrđenje oštećenog u pogledu opisa njegovog postupanja prilikom kontrole u momentu nailaska oštećenog vozilom na granični prelaz.

U ponovnom postupku još je dodao, da od vremena predmetnog događaja nikada nije vidio oštećenog Almira Ugljanina, niti da je odlazio u Novi Pazar, da tamo nema rodbine i da na bilo koji način nije mogao vršiti uticaj na oštećenog, a obzirom da je i dalje pripadnik jedinice Granične policije, važi pravilo da prilikom odlaska u inostranstvo podnese pisani zahtjev rukovodiocu, da se taj zahtjev proslijedi Upravi policije i tek po odobrenju takvog zahtjeva da bi mogao oputovati u inostranstvo, dakle i u Novi Pazar. S toga, da se svaki njegov odlazak u inostranstvo može lako provjeriti.

U završnoj riječi, na ponovljenom glavnom pretresu, preko branioca iznio je da ostaje pri stavu da se optužnicom neosnovano navodi, suprotno saglasnim iskazima svjedoka koji su pripadnici Granične policije, a pogotovo svjedoka Sadata Kurpejovića i činjenici da nije dozvoljen prolaz vozilom preko graničnog prelaza a čime je inače u svemu postupljeno pravilno. Uz to da je i oštećeni u svom iskazu pred istražnim sudijom Višeg suda u Bijelom Polju, potvrdio da ni u jednom momentu nije bio nasamo sa optuženim, dok svjedok Mifail Batkić potvrđuje da je oštećeni neosnovano, revoltiran pravilnim postupanjem policije na graničnom prelazu odlučio da im se revanšira podnošenjem prijave. Zapisnike o prepoznavanju smatra nebitnim obzirom da ni u jednom momentu nije sporio, da je lično preduzeo radnju kontrole nailaska vozila i lica na graničnom prelazu. U končanom smatra da bi bila "vrlo opasna praksa" ako bi se prostom izjavom eliminisali granični službenici sa razloga što zakonito postupaju, te da ima dokaza da je u predmetnom događaju policija upravo imala posla sa "licem iz kriminogenih krugova". Ovo je dopunio izjavom da se optužnica neutemeljeno zasniva na prvom iskazu oštećenog koji je po sopstvenom svjedočenju bio pod uticajem alkohola kada je davao iskaz, a koji je u naknadnom saslušanju objasnio da je rukovođen svojom savješću ipak kazao istinu. Ocjenjuje da bi vjerovanje prvom iskazu oštećenog, umjesto naknadno datom i iskazima pet policajaca saslušanih u svojstvu svjedoka, bio narušen temelj javne vlasti. Ovo jer bi "svaka stranka nezadovoljna radom nekog službenika mogla otići u prvu policijsku stanicu i dati izjavu o navodnom traženju novca, pa bi tužilac to smatrao kao dokaz te bi časni ljudi bili u zatvoru". Smatra jedino zakonitom presudom oslobađajuću. Dodao je da je za odbranu neprihvatljivo stanovište da sud ignoriše dokaze u prilog odbrani, između ostalog iskaze četiri policajca koji su

očevidci događaja, a da se potencira iskaz oštećenog kao lica koje je od ranije u sukobu sa zakonom i koji je ipak u konačnom saopštio da je lažno prijavio optuženog, a takav stav da u stvari proizilazi iz odluka drugostepenog suda i nakon što je prvostepeni sud sproveo naložene procesne radnje.

Optuženi je ostajući pri odbrani još ukazao na okolnost saznanu iz iskaza svjedoka Mifaila Batkića, a to da je oštećeni predmetnom prilikom bio pod uticajem alkohola, što je moglo doprinijeti opisanom ponašanju oštećenog i uopšte podnošenju prijave. U konačnom prihvatio je rečeno od strane branilaca ističući da se u istinitost svojih tvrdnji zaklinje u život svoje maloljetne djece.

Na glavnom pretresu su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Slavka Marsenića, Sadata Kurpejovića, Senada Demića i Dragana Radovića, policajaca Granične policije, čitanjem zapisnika istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju o saslušanju u svojstvu svjedoka oštećenog Almira Ugljanina oznake Kri.s.-6/09 od 01.04.2009.godine i zapisnika o njegovom saslušanju obavljenom na osnovu čl.353. ZKP u Višem sudu u Novom Pazaru Kri.br.134/10 od 12.11.2010. godine, čitanjem zapisnika o saslušanju svjedoka Mifaila Batkića sa zapisnika Kris.br.6/09 od 01.04.2009. godine i zapisnika sa glavnog pretresa Ks.br.6/09 od 19.05.2009. godine. Izvršen je uvid u fototehničku dokumentaciju PJ u Beranama br. 02-221-1153 od 02.04.2009.godine, pročitani su zapisnici o prepoznavanju lica Uprave policije PJ u Beranama Ispostave u Rožajama 35 br.KU-62 od 01.04.2009.godine koje su vršili u svojstvu svjedoka Almir Ugljanin i Mifail Batkić po naredbi istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju Kris.br. 6/09 od 01.04.2009.godine, dopis Uprave policije PJ u Beranama od 23.04.2009.godine sa uvidom u isprave u prilogu a to telegrama Sektora krim.policije Policijske uprave u Novom Pazaru i dopisa Policijske uprave u Novom Pazaru br.02-82/09 od 13.04.2009.godine vezano za provjere Almira Ugljanina, zabilješke Granične policije u vezi kontrole lica i vozila BA 385-13 od 01.04.2009.godine, dopisa Granične policije Ispostave u Beranama br.04/5-231 od 02.04.2009.godine, službene zabilješke Granične policije Ispostave u Beranama vezano za ilegalni prelaz državne granice od 02.04.2009.godine, uz uvid u priznanice o uplatama kod Područnog organa za prekršaje u Rožajama i MUP-a Crne Gore od 02.04.2009.godine od strane Mifaila Batkića, te izvoda iz kaznene evidencije br.1970 od 18.06.2011.godine za optuženog od PJ u Beranama.

Čitanje zapisnika o ranijem saslušanju, preduzeto je uz saglasnost stranaka.

Drugih predloga za izvodjenje dokaza nije bilo.

Ocjenom odbrane i dokaza, pojedinačno i dovodjenjem u medjusobnu vezu, a vrednujući i naloge drugostepenog suda, o svestranoj i pažljivoj ocjeni, ovaj sud je utvrdio činjenično stanje iz kog proizilazi pravni zaključak, kako je naznačeno u izreci.

Naime, po osnovu odbrane i dokaza u tom pravcu, nesumljivo, a nesporno je utvrđeno da je optuženi 2002.godine završio srednju policijsku školu, zatim da je dvije naredne godine bio na dužnosti saobraćajnog policajca u PJ u Beranama, a od 2004.godine je rasporedjen u jedinicu Granične policije na dužnost vodje smjene na graničnom prelazu

"Dračenovac". Tu dužnost optuženi je nesporno vršio i dana 01.04.2009.godine, u vrijeme oko 05,10 časova kao i u 06,10 časova pošto je rad u smjeni započeo 31.03.2009.godine u 20 časova. Njegova dužnost je obuhvatala organizaciju i koordinaciju rada graničnih policajaca čijim radom je rukovodio, sa radom drugih službi na graničnom prelazu, a istovremeno i obavezu da vrši neposrednu kontrolu lica i vozila pri prelasku preko graničnog prelaza. U sklopu toga on je sa policajcem Sadatom Kurpejovićem u to vrijeme radio na zaustavnoj liniji označenoj na kolovozu puta koji povezuje Srbiju i Crnu Goru, dok su ostale dužnosti u službenim prostorijama tada obavljali policajci Dragan Radević, Senad Demić i Slavko Marsenić. Dalje, nesporno je da je optuženi kao službeno lice, lično na zaustavnoj graničnoj liniji preduzeo radnju kontrole vozila "Opel Astra" reg.oznaka BA 385-13 i lica koje je upravljalo tim vozilom Almira Ugljanina, te putnika u vozilu Mifaila Batkića iz Novog Pazara, inače stvarnog vlasnika vozila, a formalno registrovanom na ime izvjesnog Ramovića bivšeg policajca iz Rožaja kod Ispostave u Rožajama, čija važnost registracije je istekla zaključno sa 07.01.2009.godine.

Ono što je optuženi u vezi sa ovim izjavio već je naznačeno, a isto se zaključuje po osnovu iskaza svjedoka Sadata Kurpejovića, Senada Demića, Dragana Radevića i Slavka Marsenića, službene zabilješke Granične policije u vezi kontrole lica i vozila, a u odnosu na činjenicu da je optuženi preduzeo radnju zaustavljanja vozila i opisane kontrole, takodje i iz iskaza oštećenog Almira Ugljanina i svjedoka Mifaila Batkića bilo iz istrage ili glavnog pretresa.

S tim u vezi svjedoci Sadat Kurpejović, Slavko Marsenić, Senad Demić i Dragan Radević saglasno su izjavili da su kao policajci u jedinici Granične policije radili u smjeni čiji vodja je Boban Lutovac, na graničnom prelazu "Dračenovac" i da je isti preduzeo službenu radnju kontrole pri nailasku putničkog vozila kojim je upravljao Almir Ugljanin iz pravca Srbije i to dok se uz njega kao vodju smjene nalazio policajac Sadat Kurpejović.

U službenoj zabilješci Ispostave granične policije od 01.04.2009.godine, takodje je sadržano da je tog dana oko 05,10 sati iz pravca Srbije na granični prelaz "Dračenovac" naišlo vozilo marke "Opel Astra" reg.oznaka BA 385-13 kojim je upravljao Almir Ugljanin rođen 1980.godine u Novom Pazaru, te da je pregledom isprava utvrđeno da je registracija na vozilu istekla u januaru te godine tako da isto nije osigurano i tehnički pregledno za tekuću godinu.

To da je u predmetno vrijeme kao službeno lice – policajac Granične policije na graničnom prelazu postupao sada optuženi, a na način da je preduzeo kontrolu lica o kome je riječ, izjavio je u dva navrata i Almir Ugljanin navodeći da je on tog dana noću oko 03 sata sa Mifailom Batkićem krenuo iz Novog Pazara u pravcu Rožaja gdje je Batkić, kao vlasnik tog vozila namjeravao da obavi postupak registracije pošto je vozilo registrovano u Rožajama, a važnost registracije bila istekla, a on da je tim vozilom upravljao. Isti je kazao da je nailaskom na granični prelaz, policajac tražio na uvid dokumentaciju, a taj policajac po njegovom drugom iskazu i obzirom na sadržinu zapisnika o prepoznavanju upravo je Boban Lutovac, što je identično sa odbranom i službenom zabilješkom Ispostave granične policije od 01.04.2009.godine.

Svjedok Mifail Batkić u oba navrata nije izjavio protivno ovom u pogledu označenih okolnosti mada isti nije bio u mogućnosti da konkretno prepozna

ovog policajca ali je opisao da je imao namjeru registrovati svoje vozilo "Opel Astra" u Rožajama, a vozilom da je upravljao Almir Ugljanin koji se prethodno u Novom Pazaru ponudio da će mu omogućiti prelazak vozila preko graničnog prelaza bez obzira što je važnost registracije istekla.

Zato je prethodno stanje nesporno.

U odnosu na ono šta se događalo od momenta kada je na graničnom prelazu zaustavljeno vozilo kojim je upravljao Almir Ugljanin, pa nadalje, do zbivanja kada je po nalogu optuženog oštećeni vratio vozilo na parking iza graničnog prelaza, bilo je u krivično pravnom smislu od presudnog značaja.

Po stavu ovlašćenog tužioca, optužba se temelji prvenstveno na prvom iskazu Almira Ugljanina-optužnicom predstavljenog kao oštećenog. Kada je saslušan pred istražnim sudijom ovog suda po predlogu Specijalnog tužioca da se preduzme ta istražna radnja prije početka istrage dana 01.04.2009.godine Almir Ugljanin je izjavio, da je nailaskom na granični prelaz primijetio tri policajca od kojih ga je jedan pitao da li je vozilo kojim upravlja registrovano, našta je odgovorio da nije, a ovaj mu rekao tihim glasom "50,00 € da prodješ", što je, kako navodi, mogao čuti i drugi policajac koji se nalazio do ovog. On tvrdi da na to nije ništa odgovorio policajcu i da taj policajac "nije bio uporan u traženju 50,00 €", već da je odmah "njegove isprave" dodao onom policajcu koji je ušao u službene prostorije, odnosno baraku kako se izrazio i nakon toga njemu kazao da vozilo vrati nazad u pravcu dolaska po čemu je i postupio, pa se vratio kao pješak i sa ličnom kartom pošto je evidentiran na prelazu pošao u Rožaje vozilom izvjesnog Jusufovića u društvu sa Mifailom Batkićem. Tvrdio je i da mu je u medjuvremenu isti policajac rekao da mora da plati "šlep službu" i "pauka" da bi auto ušlo u Crnu Goru.

Drugi dokaz po stavu tužioca važan, je to što je oštećeni "prepoznao" optuženog. U zapisnicima o prepoznavanju lica je naznačeno da je isto preduzeto po naredbi istražnog sudije kojom je zahtijevano prepoznavanje trojice policajaca koji su bili u smjeni na graničnom prelazu "Dračenovac" dana 01.04.2009.godine u 06 časova, te da je oštećeni Almir Ugljanin u svojstvu svjedoka vršio prepoznavanje lica za koje je tvrdio da mu je tražilo novac, pa da je sa sigurnošću pokazao na optuženog Bobana Lutovca dok svjedok Mifail Batkić nije prepoznao optuženog, već se izjasnio u odnosu na sasvim drugo lice kao na ono koje je navodno vršilo kontrolu u kritično vrijeme pokazujući sa vjerovatnoćom od 60 %, na izvjesnog Edina Škrijelja.

Uz ta dva, treći dokaz posebno potenciran od ovlašćenog tužioca kao osnov dokazanosti optužnice je izjava svjedoka Mifaila Batkića iz postupka istražnih radnji, kada je između ostalog isti izjavio da mu je Almir Ugljanin kada su bili u kolima "rekao" da mu je onaj policajac (koji ih je kontrolisao) tražio 50,00 € "da bi ih pustio da udju u Crnu Goru".

Po stavu ovog suda za slučaj ako bi se cijenili samo ova tri dokaza pojedinačno i po dovodjenju u vezu, nema sumnje da se radi o dokazima koji terete optuženog i da bi jedino mogući zaključak bio u smislu – oštećeni je prijavio traženje mita, prepoznao onog ko mu je tražio i u medjuvremenu to priča još i svjedoku. Medjutim, cijeniti samo ove dokaze, a zanemariti i izuzeti odbranu i sve ostale dokaze, kao kontradiktorne ovima, je nedopustivo sa aspekta krivično procesnog prava, jer bi to bilo jednako opasno po pravdu kao i kada bi se odvojeno od tih dokaza cijenila i usvojila samo odbrana tj.

izjava optuženog da nije izvršio djelo, jer je to nekom već u medjuvremenu rekao, a taj mu potvrdio. Tek pojedinačnom ocjenom svih dokaza, te dovodjenjem kako ovih, tako i ostalih dokaza i odbrane optuženog u medjusobnu vezu stiže se stvarna predstava o pravno značajnim činjenicama.

Koliku dokaznu snagu imaju i kako su i zašto tako ocijenjeni ovi i ostali dokazi, slijedi u daljem tekstu razloga.

Naime, sud je utvrđujući u pravcu ključne činjenice u sklopu ovog dijela zbivanja koje je sporno, obzirom na doslednu odbranu i prihvaćene dokaze saglasne odbrani, našao za utvrđeno, da je optuženi prilikom preduzimanja predmetne radnje kontrole vozila i lica, prišao na propisno odstojanje do vozila i od lica koje je istim upravljalo zatražio isprave, konstatujući iz njih, da je važnost registracije, a time i osiguranja, pa tako i mogućnosti da saobraća putevima Crne Gore istekla, radi čega je oštećenom saopštio zabranu ulaska za vozilo i pozvao ga da pristupi u službene prostorije radi sačinjavanja zabilješke koja se u skladu sa pravilima službe tim povodom sačinjava, a predajući dokumenta policajcu Draganu Radeviću. Tada je Almir Ugljanin negodovao iskazujući stav da policija kod te situacije može samo da mu podnese prekršajnu prijavu i ništa drugo, a kada je poučen da ulazak vozilom u Crnu Goru može ostvariti tako što će ga transportovati šlep službom negodovao riječima "gdje da nadjem šlep službu u ovo doba dana". Pošto je postupio po nalogu da vozilo vrati u pravcu dolaska nastavio je da negoduje i nastupio sa prijetnjom "ne znate vi ko sam ja, koga ja imam, pustiće te me čim vas on nazove, ne mogu sada da ga budim jer je suviše rano". Nakon ovog graničnim policajcima se obratio i Mifail Batkić na način da je u zamjenu za dozvolu prolaska vozilom "ponudio čašćavanje", što je odbijeno upravo od strane optuženog i ponovljena mjera zabrane. Uz to je utvrđeno, da je upravo optuženi bio dosledan i istrajan u tom da se ne dozvoli prolaz neregistrovanim vozilom, a inače je bio i vođa smjene i obzirom na to prvi po odgovornosti.

Ovaj dio događaja na ovaj način nije opisao samo optuženi u odbrani već u bitnom i skoro do pojedinosti su ga tako opisali ostali granični policajci saslušani kao svjedoci, kao i svjedok Mifail Batkić a u svom iskazu od 12.11.2010. godine u svemu i oštećeni Almir Ugljanin. Raniji iskaz Almira Ugljanina takođe sadrži istovjetan opis ovog dešavanja kao što je u odbrani i ostalim dokazima a jedino izuzimajući njegovu tvrdnju o traženju novca od strane optuženog, za koju se tada izjasnio da je izgovorena "šapatom i bez upornosti" tj. bez čekanja odgovora da li će mu ili neće dati zahtijevani novac.

Dakle, ova presuda se ne zasniva samo na izmijenjenom iskazu oštećenog već postoje dokazi čija sadržina je u prilog odbrani a koji kao takvi postoje od početka postupka i moraju se cijeniti sa jednakom pažnjom kao i oni u prilog optužbi.

Tako su svjedoci Sadat Kurpejović, Dragan Radević, Senad Demić i Slavko Marsenić saglasno izjavili, da su u momentu nailaska vozila kojim je upravljao Almir Ugljanin, na zaustavnoj liniji bili optuženi i Sadat Kurpejović, a njih trojica u službenim prostorijama okrenutim prema ulaznoj traci na odstojanju sa kog su mogli da prate zbivanje i čuju razgovor. Svi oni su izjavili da je optuženi saopštio vozaču zabranu prolaska neregistrovanim vozilom i da ga je poučio da može ostvariti prolazak ako vozilo bude transportovano

šlepanjem. Naveli su da je oštećeni reagovao tražeći uporno da mu se omogući prelazak u sklopu čega je izgovorio "napište mi prijavu"... "vidjećete koga ja imam kad vas nazove"... i sl. Time su oštećenog predstavili kao lice koje je zahtijevalo od policije da postupi suprotno propisima. Naprotiv, po iskazu istih svjedoka držanje i činjenje optuženog bilo je potpuno pravilno i rezultiralo je u konačnom time što je postupljeno po pravilima službe. Na glavnom pretresu u ponovnom postupku ovi svjedoci su ponovili saglasne iskaze, s tim što su svjedoci Sadat Kurpejović i Dragan Radević dodali da od predmetnog vremena nikada nijesu vidjeli oštećenog, niti bili sa njim u kakvom kontaktu, dok se svjedok Slavko Marsenić u istinitost svojih tvrdnji samoinicijativno zakleo životom svoje dvoje maloljetne djece naglašavajući da su predmetnog dana kao policajci na graničnom prelazu postupili isključivo zakonski.

Svjedoci Dragan Radević, Senad Demić i Slavko Marsenić, saglasno su potvrdili, da je Sadat Kurpejović stalno bio u neposrednoj blizini optuženog kao vodje smjene, što je praksa i pravilo, a isto se može zaključiti i po osnovu iskaza oštećenog i Mifaila Batkića.

S toga proizilazi da je Sadat Kurpejović posebno važan svjedok jer neposredno se nalazeći uz optuženog tokom cjelokupnog zbivanja koje čini ključni dio događaja, najbolje je mogao da zapazi sve pa i to da li je optuženi šapatom ili tihim glasom tražio poklon u novcu od oštećenog. Taj svjedok je izjavio da je na tzv. "ulaznoj traci" bio sa Bobanom Lutovcem kada je iz pravca Srbije naišlo vozilo "Opel astra" u kom su bila dva lica, a koje je Boban zaustavio, prišao nazivajući "dobro jutro", tražio vozaču isprave, iste primio i pregledao, te saopštio vozaču da je vozilo neregistrovano i da sa njime ne može ući u Crnu Goru, našta je vozač odgovorio "pišite mi prijavu, ne možete mi drugo ništa". Na to da mu je optuženi kazao da vrati vozilo u Srbiju, a vozač da je pitao kako može da udje, našta mu je optuženi odgovorio da može ući sa registrovanim vozilom ili ako uzme "šlep službu", te zatražio da podje u službene prostorije radi evidentiranja podataka za vozilo i lice predajući isprave policajcu Radeviću. Pošto je oštećeni vratio vozilo na parking iza graničnog prelaza, po iskazu ovog svjedoka optuženi je odobrio da se prelaz lica preko graničnog prelaza evidentira kao prelazak pješaka, a oštećeni da je govorio između ostalog "ja imam čovjeka u rožajskoj policiji, mada je kasno ne mogu da ga zovem, pustili bi vi mene" i na kraju "vidjećete vi ko sam ja, šta će vas naći za ovo". Upitan za to da li je optuženi ijednog momenta bio nasamo ili u takvoj blizini oštećenog da bi mu mogao izvršiti obraćanje šapatom, svjedok Sadat Kurpejović je izjavio da je bio u prilici da vidi i čuje sve obzirom na svoju poziciju i da mu ništa nije moglo promaći pa ni riječ izgovorena šapatom, niti da je oštećeni bio na takvom odstojanju da to optuženi učini.

Svjedok Mifail Batkić, pri svjedočenju u oba navrata je izjavio, da je tog dana sa Almirom Ugljaninom koji je vozio njegovo vozilo "Opel astra", u namjeri da ga registruje u Rožajama došao do graničnog prelaza "Dračenovac" gdje im je prišao jedan policajac i "pogledao dokumenta" i da je pored ovog policajca koji je uzeo dokumenta vidio još dvojicu, što potvrđuje okolnost da optuženi nije bio nasamo sa oštećenim, odnosno navode odbrane i svjedočenje Sadata Kurpejovića u vezi iste. Druga značajna

okolnost iz svjedočenja Mifaila Batkića je njegova izjava da je lično izašao iz vozila uzdajući se u okolnost što je bio vozač autobusa i često putovao u Crnu Goru, te zatražio da policajce "nešto časti", a da su oni to odbili uz saopštenje da ne mogu da im dozvole prolazak sa neregistrovanim vozilom.

Svjedočeći na pretresu od 19.05.2009.godine, Mifail Batkić je dao opširniji opis događaja, a po ocjeni ovog suda i u tom iskazu, u bitnom je sadržana tvrdnja da mu je oštećeni u vrijeme kada su napustili granični prelaz u pravcu Rožaja rekao u smislu da mu je policajac (koji ih je prethodno kontrolisao) tražio novac kako bi im dozvolio prolaz vozilom, jer se na drugi način ne mogu shvatiti ni riječi "ma pusti ih traže pare da bi prošli". Ovaj sud prihvata da se Mifail Batkić bolje sjećao neposredno nakon događaja u kojoj formulaciji mu je to oštećeni saopštio i to da li je pominjao 50,00 €, i nalazi za utvrđeno da mu je upravo rekao kako stoji u zapisniku o prvom saslušanju ali istovremeno uvažava iskaz u dijelu koji predstavlja dopunu i objašnjenje, a što je u prilog odbrani. Ovo je upravo tako jer je opisao da mu je Almir Ugljanin u kafani u Novom Pazaru gdje su konzumirali alkohol i gdje je on častio Almirovo društvo, obećao da će on "da mu završi da predje vozilom preko granice, bez obzira što je neregistrovano". Sam događaj na graničnom prelazu i prema ovom iskazu je protekao kako ga je već u prvom iskazu opisao. To da li je on izjavu oštećenog o traženju novca shvatio "kao lični komentar", a ne nešto što se desilo, predstavljalo je novu tvrdnju, jer se ranije u tom pravcu nije izjašnjavao ali je to cijenjeno kao subjektivni stav, a ne objektivna činjenica iz stvarnosti. Opširnije opisujući zbivanje od značaja za predmetni događaj, dakle svjedočeći o onom što nije obuhvaćeno ranijim iskazom, još je kazao u vezi ličnosti optuženog, da ga je oštećeni iznenadio svojim postupkom podnošenjem prijave u Ispostavi, jer lično to nije mogao ni da prepostavi da će se desiti, a što je sud takodje ocijenio kao njegov subjektivni stav, odnosno nešto što je samo njemu poznato, pa kao takvo nije ni značajno.

Mifail Batkić je ne samo u pogledu ovog zbivanja, već i onog šta je prethodilo i šta se dešavalo nakon zbivanja na graničnom prelazu, iznio na pretresu nove tvrdnje u vezi objektivnog zbivanja, ali samo zato što su naknadno iznijete, ne mogu biti cijenjene kao naknadno izmišljene u cilju da se prikaže događaj drugačije, jer se potpuno podudaraju sa drugim dokazima koje niko ne osporava, što znači da su bile stvarne.

Tako postoji podudarnost iskaza Mifaila Batkića sa glavnog pretresa, dopisa Uprave policije PJ u Beranama od 23.04.2009.godine i isprava u prilogu koje se odnose na provjere lica Almira Ugljanina, i depeše br.02-382/09 od 13.04.2009.godine, Policijske uprave u Novom Pazaru. Po njihovom dovodjenju u vezu proizilazi da je Almir Ugljanin rođen 1980.godine u Novom Pazaru gdje ima prebivalište, da potiče iz bogate porodice vlasnika velikog restorana, da je zaposlen kao fizičko tehničko obezbedjenje pri SO Novi Pazar, a da je zbog krivičnog djela posjedovanja i upotrebe vatrenog oružja osuđen presudom Opštinskog suda u Novom Pazaru 1999.godine uslovnom osudom, za drugo takvo djelo iz 2005.godine da je postupak u toku, te godine da je evidentiran i za krivična djela ometanja policijskih službenika u vršenju policijskih dužnosti i uvrede, u operativno kriminalističkom indeksu direkcije policije evidentiran je tri puta za krivična djela, dva puta za drsko i siledžijsko ponašanje sa tučom, pet puta za

prekršaje iz oblasti Zakona o obezbjednosti saobraćaja, tri puta za prekršaje iz oblasti protiv javnog reda i mira uz naznaku da se odnose izmedju ostalog na sukobe sa policijskim službenicima. Osim toga na osnovu iskaza svjedoka Mifaila Batkića na glavnom pretresu u vezi sa prethodno datim iskazom nadjeno je za utvrđeno da je predmetnog dana u nekoj od kafana u Novom Pazaru oko 01 sat, dok su konzumirali alkohol sada oštećeni Almir Ugljanin ponudio Mifailu Batkiću "da će on završiti da predje vozilom preko granice, bez obzira što je neregistrovano", ušta je Mifail povjerovao računajući na okolnosti što Almir radi na obezbedjenju zgrade SO u Novom Pazaru i obzirom na njegovu životnu dob.

Po iskazu ovog svjedoka Almir je neposredno prije polaska prema Dračenovcu konzumirao alkohol u značajnoj količini i odavao utisak osjećanja poniženosti zbog toga što mu za tim na graničnom prelazu nije dozvoljeno da predje vozilom, tim prije što je od ranije imao običaj da se hvali svojim vezama. Obzirom da ove tvrdnje takodje predstavljaju novo iznijete, kao i prethodno pomenute ne mogu biti odbačene ili zanemarene samo zato što nijesu sadržane u prvom iskazu, niti se može izvesti zaključak da je Mifail Batkić ispoljio nastojanje da pomaže optuženom time što je opširnije svjedočio na glavnom pretresu. Iste okolnosti kasnije je posvjedočio i oštećeni, a Mifail Batkić u to vrijeme nije mogao znati šta će kazati oštećeni, niti je ove tvrdnje mogao bazirati na ranije datoj odbrani optuženog, jer odbrana tada iste nije sadržala.

Oštećeni Almir Ugljanin u svjedočenju od 12.11.2010.godine, kada je ponovo saslušan ne spori da je u vozilu nakon odlaska iz Dračenovca prema Rožajama rekao u smislu da policija traži novac, međutim mijenja iskaz i tvrdi da traženja novca nije bilo. Objašnjavajući zašto je upravo optuženog označio prilikom prepoznavanja kao lice koje je navodno tražilo 50,00€ a ne nekog drugog rekao je da je upravo taj policajac, za koga se kasnije ispostavilo da se zove Boban Lutovac, bio onaj koji ih je zaustavio na graničnom prelazu i koji je utvrdio da je vozilo neregistrovano, te saopštio da ne mogu proći neregistrovaniim vozilom a naredio da vozilo vrata na parking prema Srbiji. Nakon toga da su se on i Mifail Batkić vratili kao pješaci i ponovo se "ubjeđivali" sa policajcima da im dozvole ulazak sa vozilom, pa da je tada jedan od policajaca predložio da im dozvole ulazak, ali da je upravo optuženi rekao da to neće dozvoliti nipošto. S toga da je upravo optuženog "najviše upamtio" i zato označio kao lice koje mu je navodno tražilo 50,00 €. Tom prilikom da je tokom ubjeđivanja oko prolaska sa vozilom Mifail Batkić ponudio policajcima "da ih časti" u zamjenu za dozvolu prolaza, međutim da su upravo optuženi i drugi policajac koji je bio sa njim rekli da to nije dozvoljeno i da mogu uzeti šlep-službu radi prolaska, ali ne nikako upravljajući sa vozilom. Opisujući šta je prethodilo i šta se dešavalo nakon zbivanja na prelazu on je izjavio da su te noći do kasno, oko 02,30 sati u Novom Pazaru on i Mifail bili u kafani i da je o bio pod znatnim uticajem alkohola u vrijeme nailaska na granični prelaz gdje mu nakon ubjeđivanja sa policajcima, nije dozvoljeno da nastavi vožnju. Još je rekao da je policajcima na granici između ostalog govorio "imam čovjeka koji može da mi završi da auto prođe", misleći pri tom na svog druga iz Ispostave u Rožajama, a pošto im nije dozvoljeno da pređu vozilom da su on i Mifail vozilom izvjesnog Muhameda Jusufovića došli u Rožaje. Tom prilikom da je on pred inspektorom

u Ispostavi u Rožajama negodovao pitajući kako da obavi registraciju vozila u Rožajama kad već ne može da se uđe u Crnu Goru "dok se ne daju pare policajcima", nakon čega je uslijedilo odvođenje u Bijelo Polje radi davanja izjave a potom vraćanje u Rožaje radi prepoznavanja optuženog za koga je on tada neosnovano naveo da mu je tražio 50,00 €. S tim u vezi je tvrdio da je optuženog "lako" prepoznao jer se radilo o policajcu koji mu nije dozvolio ulaz u Crnu Goru a sada da ga uopšte nebi prepoznao. Vezano za odvođenje na saslušanje pred istražnog sudiju u Bijelom Polju naveo je da mu je jedan od inspektora usput u vozilu rekao "da će ih otjerati u Spuž u Zatvor ako ne kažu da su im policajci tražili pare", tako da se uplašio i tako uplašen a još pod uticajem alkohola da je dao prethodni iskaz. Zatim, kada je već bio u Novom Pazaru da su ga drugovi iz Podgorice, gdje je služio vojsku pitali u vezi pisanja štampe o ovom slučaju i tako da je saznao da je po njegovoj izjavi optuženi u pritvoru, radi čega je otišao u Odjeljenje za opštu upravu u Novom Pazaru već 27.04.2009. godine, i "napisao izjavu da mu Boban Lutovac nije tražio novac".

Dakle ovim svjedočenjem oštećeni je u suštini u odnosu na to da li je optuženi tražio novac, izmijenio svoj prethodni iskaz dat pred istražnim sudijom Višeg suda u Bijelom Polju 01.04.2009. godine, pravdajući se da je ranije izjavio na štetu optuženog, prvo revoltiran time što mu optuženi kao policajac na graničnom prelazu nije dozvolio prolaz vozilom, drugo što je bio u pripitom stanju i treće što se nakon podnošenja prijave, uplašio da će ukoliko ne bude svjedočio "o traženju novca od strane policije", kako je to prethodno prijavio u Ispostavi u Rožajama, biti zatvoren, ali da je u novom iskazu odlučio da saopšti istinu a to obrazložio grižom savjesti i žaljenjem da nevin čovjek bude zatvoren, a negirao da je bilo ko na njega vršio pritisak da tako postupi.

Ocjenjujući vjerodostojnost ovog iskaza oštećenog, sud je vrednovao da se radi o izmijenjenom iskazu u odnosu na ranije dati, ali istovremeno da se taj iskaz u pogledu odlučnih činjenica i okolnosti od značaja, upravo podudara sa drugim prihvaćenim dokazima i odbranom optuženog. Pošto je Almir Ugljanin kao svjedok odstupio od ranijeg iskaza to je prvenstveno cijanjeno objašnjenje razloga odstupanja i to da li je raniji ili naknadni iskaz po dovođenju u vezu sa ostalim dokazima prihvatljiv, kao i to da li je i koji od iskaza sa nedostacima po načinu pribavljanja a u smislu da li je naknadni iskaz rezultat "uticaja i pritiska", kako je naznačeno u završnoj riječi ovlašćenog tužioca, ali bez pozivanja na bilo koji dokaz u tom pravcu.

U konkretnom nije u pitanju nesjećanje svjedoka da bi se postavljalo pitanje koji je iskaz "svježiji" odnosno kada su mu sjećanja bila svježija, već suštinska izmjena u odnosu na ključnu činjenicu.

Pri tom, sud je ocijenio da objašnjenje Almira Ugljanina o tom zašto je u prvom iskazu upravo optuženog označio kao lice koje mu je tražilo novac i zašto ga je uopšte neosnovano teretio, ima uvjerljivo objašnjenje u tvrdnji da je on od policije na graničnom prelazu tražio da postupi suprotno propisima a da je optuženi bio onaj policajac koji je predstavljao osnovnu prepreku za ulazak sa neregistrovanim vozilom a što je i logično pošto je optuženi bio vođa smjene i bio glavni za donošenje odluka. Još više ovo objašnjenje je prihvatljivo kada se dovede u vezu sa iskazom svjedoka Mifaila Batkića, da se

oštećeni hvalio svojim vezama i svakako zabranu ulaza shvatio kao povredu svoje sujete, pogotovo u stanju alkoholisanosti. Istovremeno, to što je Almir Ugljanin tvrdio da je rukovođen grižom savjesti riješio da promijeni iskaz i saopšti istinu, ne može se odbaciti pogotovo što mu je jasno predloženo kakve su posledice davanja lažnog iskaza a još više ako se ima u vidu da je oštećeni, kako je to opisao, odmah po saznanju da je optuženi u pritvoru pokušao da tu posledicu svoje prijave otkloni "pisanjem" izjave kod organa uprave u Novom Pazaru kako je sam naveo, u vrijeme dok je optuženi bio pritvorenik u Zatvoru u Bijelom Polju tako da nije mogao vršiti uticaj na oštećenog kao svjedoka.

Sud je kao paušalnu tvrdnju, ocijenio izjavu oštećenog o spoljnjem uticaju tj. uticaju od strane policije kako da svjedoči pred istražnim sudijom ovog suda a takođe i takav stav iz završne riječi ovlašćenog tužioca o iskazu "pod uticajem i pritiskom" kada je u pitanju saslušanje oštećenog obavljeno u Višem sudu u Novom Pazaru jer nijedna nije imala oslonac u dokazima. Takva tvrdnja oštećenog očigledno je nastojanje da se zaštiti od eventualnih posledica davanja lažnog iskaza a tvrdnja tužioca je paušalna pošto nije bilo nikakvih primjedbi na tok saslušanja oštećenog u svojstvu svjedoka, niti je bilo čime obrazloženo ko bi to, kako, kada i gdje vršio "uticaj i pritisak" na oštećenog. Naprotiv, oštećeni vršenje uticaja u pravcu da li da izmijeni iskaz kategorično negira, navodeći uz to da optuženog sada ne bi ni poznao. To ne može proizaći čak ni u nivou sumnji po osnovu izvedenih dokaza ili odbrane. Oštećeni je dana 12.11.2010.godine, saslušan odgovarajući na pitanja istražnog sudije, predsjednika vijeća i ovlašćenog tužioca a u prisustvu svog punomoćnika iz reda advokata koji ga je svakako, pored upozorenja od strane suda, dodatno upozorio na posledice ako odstupi od ranijeg iskaza, pa ni sa tog aspekta ne može biti osnova o postojanju pritiska ili uticaja.

Uz to odbrana optuženog da lično niti posredno nije imao bilo kakvog kontakta sa oštećenim od vremena predmetnog događaja, a s tim u vezi njegovi navodi da kao granični policajac ne može putovati u inostranstvo bez odobrenja Uprave policije koje se donosi na njegov pisani zahtjev, ima kvalitet uvjerljivosti za razliku od paušalne tvrdnje o navodnom "uticaju i pritisku" zato što je optuženi takvom odbranom pružio mogućnost zvanične provjere kod nadležnog organa.

Nedopustivo je izvoditi zaključak da je izmijenjeni iskaz rezultat "u medjuvremenu izvršenog uticaja" ili dovesti u pitanje valjanost izmijenjenog iskaza samo sa aspekta što je takva mogućnost postojala zbog proteka vremena, ako se to ne zasniva na konkretnim pokazateljima. Ako bi se prihvatilo suprotno stanovište onda nikakvo saslušavanje po drugi put u krivičnom postupku ne bi imalo svrhu, a prvi iskaz ma kakvog kvaliteta bio imao bi svojstvo neosporivosti. U ovom slučaju upravo postoje dokazi u suprotnom pravcu. Zato je ocijenjeno da izmijenjeni iskaz oštećenog nema manjkavosti te vrste, te da preostaje ocjena koji od iskaza oštećenog je istinitiji odnosno koji ima oslonac u ostalim dokazima i odbrani.

Prije konačne ocjene u vezi sa tim koji iskaz oštećenog je prihvatljiv, a radi potpunog sagledavanja i ukupne ocjene sud je imao u vidu i to šta se činjenično događalo u vrijeme i na mjestu iz optužbe u samom završnom dijelu zbivanja, a to nakon što je saopštena zabrana ulaska vozilom, jer i to čini cjelinu događaja. Nije pri tom ništa bilo sporno, jer odbrana i dokazi u

tom pravcu obuhvatajući i svjedočenje oštećenog u oba navrata, sadrže saglasno. Tako je nesporno utvrđeno da je službena radnja iz okvira ovlaštenja optuženog kao graničnog policajca – vodje smjene koja se u skladu sa odnosnim propisima morala izvršiti zaista i izvršena. Ovo jer nije dozvoljen prelaz preko graničnog prelaza putničkog motornog vozila čija važnost registracije je bila istekla, već je isto vraćeno u pravcu dolaska, na teritoriju iza granične linije na prelazu.

Odbrana je i u ovom dijelu potvrđena iskazima ostalih graničnih policajaca kao svjedoka, službenom zabilježskom, svjedočenjem oštećenog i Mifaila Batkića.

Granični policajci saslušani u svojstvu svjedoka, saglasno su u bitnom izjavili da propisi koji se odnose na vršenje granične kontrole u odnosno vrijeme nijesu dozvoljavali mogućnost prelaska neregistrovanog motornog vozila preko graničnog prelaza u pravcu Crne Gore izuzev u stanju da to vozilo bude utovareno na drugo vozilo tj. transportovano šlep službom, kao i u pogledu okolnosti da predmetnom vozilu nije dozvoljen prelaz, već da je vraćeno u pravcu dolaska. Ovako sadrži i zapisnik o saslušanju oštećenog kao svjedoka pred istražnim sudijom ovog suda i u Višem sudu u Novom Pazaru.

Nije bez značaja ni to što je svjedok Mifail Batkić svjedočenjem sa ranijeg pretresa razjasnio šta se dešavalo nakon izrečene mjere zabrane ulaska vozilom, a to navodeći da je on sutra dan pokušao ostvariti prelazak državne granice šumskim putem koji zaobilazi granični prelaz "Dračenovac" u čemu je zatečen od patrole granične policije tako da je bio prekršajno procesuiran i novčano kažnjen. Konkretno on je kazao da je sutra dan pokušao šumskim putem preći državnu granicu i da je tim povodom platio kaznu od 128,00 € Organu za prekršaje u Rožajama uz troškove postupka od 70,00 €, te da je "na kraju ispalo po onom narodnom – ko ne plati na mostu plati na ćupriji", odnosno da je njegovo nastojanje da granicu predje nedozvoljeno koštalo mnogostruko više nego da je platio vozilo šlep-službe iz Novog Pazara do Rožaja koje je koštalo oko 60,00 €, a sve zato što je slušao savjete drugog, što se očigledno odnosi na oštećenog – da je bio inicijator prelaska granice neregistrovanim vozilom i potom izvjesnog Ramiza Murića koji mu je obećao da će mu omogućiti prelazak granice van prelaza.

Iskaz Mifaila Batkića sa glavnog pretresa koji je ovo sadržao potvrđen je sadržinom priznanica Područnog organa za prekršaje u Rožajama PP.br.35/09-2 oznake 7 i 8 od 02.04.2009.godine i naloga za uplatu Centralnoj banci Crne Gore od strane Mifaila Batkića iz Novog Pazara u korist MUP-a u Podgorici po osnovu novčane kazne i troškova postupka od istog dana. Takodje i zabilježskom Ispostave granične policije od 02.04.2009.godine povodom zaustavljanja i kontrole putničkog motornog vozila marke "Opel astra" reg. oznaka BA 385-13 na sporednom putu koji obilazi granični prelaz "Dračenovac", a kojim je upravljao Mifail Batkić dok se u vozilu nalazio Ramiz Murić nastanjen u mjestu Dračenovac kojim povodom je protiv Mifaila Batkića podnijeta prekršajna prijava za pokušaj ilegalnog prelaska državne granice.

Ovo dodatno doprinosi ocjeni vjerodostojnosti iskaza svjedoka Mifaila Batkića sa glavnog pretresa jer ni jedan od navoda iz tog iskaza nije ostao a da nema potvrdu u dokazima a to dalje ukazuje da Mifail Batkić nije izmijenio iskaz u odnosu na raniji kako bi pomogao optuženom već upravo da ga je pojasnio i dopunio i to u skladu sa raelanim zbivanjem.

Osim toga, iskaz Almira Ugljanina iz istrage koji se odnosi na traženje novca od strane policajca "izgovoreno šapatom" jednokratno "bez upornosti" predstavlja tvrdnju koja nije logična, a i sam po sebi, dakle i bez novog iskaza, taj iskaz sadrži protivurječnosti što takodje čini razlog za konačni zaključak o tom da li je optuženi tražio poklon u novcu. Ovo jer je oštećeni tada kazao da ga je policajac pitao "šapatom" da li je registrovan a protivurječno tome kazao da je policajac odmah njegove isprave predao onom drugom policajcu. Ova protivurječnost ima dvostruki značaj u prilog odbrani a to, prvo da je uz optuženog tada bio i drugi policajac, a inače se radilo nesumnjivo o Sadatu Kurpejoviću koji to "šaptanje" negira i drugo da je optuženi prvo zatražio isprave pa utvrdio da je vozilo neregistrovano, što dalje znači da nije imao potrebe da pita oštećenog u vezi registracije. Ovo tim prije jer procedura prolaska vozilom preko graničnog prelaza zahtijeva upis podataka a ta procedura podrazumijeva učešće više policajaca u kontroli i evidentiranju podataka. Upravo je optuženi pojasnio u vezi sa ovim da on sam, bez ostalih, čak i za slučaj kada bi htio, ne bi mogao omogućiti prolaz neregistrovanom vozilu. Osim toga, svjedok Mifail Batkić u oba iskaza je izjavio da je policajac na prelazu odmah po njihovom prilasku a to znači stupanjem na zaustavnu liniju "pogledao dokumenta i utvrdio da je vozilo neregistrovano". Zato se kao opravdano postavlja pitanje zašto bi optuženi pregledao dokumenta ako bi mu prije toga vozač već rekao da vozilo nije registrovano i kako to da optuženi ako je tražio novac nije sačekao odgovor ili reakciju oštećenog po osnovu koje bi zaključio da li će dobiti novac, već je dokumenta odmah predao drugom policajcu radi evidentiranja.

Dodatni razlog u prilog da prvi iskaz oštećenog ne bude prihvaćen vezano za traženje novca je to što je u postupku nesumnjivo utvrđeno da je Mifail Batkić nudio "da časti" policajce i da je to odbijeno što svakako protivurječi prvom iskazu oštećenog da je isti policajac tražio poklon. Ova okolnost je utvrđena do izvjesnosti i u toj mjeri tj. sasvim izvjesno upućuje na zaključak da su policajci odbili primanje poklona koji im je nudjen predmetnom prilikom u zamjenu za prolazak vozila. Postavlja se pitanje kako je to moguće da optuženi ili bilo ko, zahtijeva poklon kako je to predstavio oštećeni u istrazi, a da istovremeno ponudjeni poklon biva odbijen. Po iskazu svjedoka Mifaila Batkića prevoz "šlep vozilom" putničkog vozila iz Novog Pazara do Rožaja koštao je 60,00 €. Ova okolnost takodje ima značaja za konačni zaključak, a naročito u dijelu ocjene prvog iskaza Almira Ugljanina po samoj logici stvari. Ovo jer ko bi to rizikovao i molio i "plaćao na ćupriji umjesto na mostu" za slučaj da zaista Almir Ugljanin nije obećao da on to može svojim vezama izdejsstvovati. Kada je već to jasno da je Almir obećao u kafanskom društvu, onda je takodje logično da je njegova sujeta bila povrijedjena nepristankom graničnog policajca da propusti vršenje radnje koju mora da izvrši. Ako se tome doda i ono što je izgovorio kao prijetnju graničnim policajcima u smislu da on "ima čovjeka..." koji će im nešto narediti ili im nauditi onda se stiče jasna i potpuna predstava da je oštećeni izmislio traženje novca, a sve ovo u prilog je donošenju ocjene da je istinitiji iskaz oštećenog pribavljen u fazi glavnog pretresa.

Zato svjedočenje oštećenog pred istražnim sudijom o zahtijevanju 50,00 €, a pogotovo što ga je i sam opozvao novim iskazom u dovoljnoj mjeri razumljivo objašnjenje, sud je ocijenio kao neuvjerljiv dokaz dat iz revolta prema policajcu koji je bio revnosan i isključiv u službenom držanju i koji mu nije dozvolio prelaz na graničnom prelazu, a ujedno i radi svog pravdanja pred Mifailom Batkićem kom je obećao nesmetan prelazak granice kako je sadržano u iskazu tog svjedoka, što je u stvari predstavljalo u tada postojećoj situaciji izgovor za njemu povrijedjenu sujetu, uz to da je bio pospješeni alkoholom, a to upravo kako je opisao Mifail Batkić ili kako je i sam oštećeni izjavio nakon što je odlučio da rukovođen savješću saopšti istinu i otkloni posledice svoje ranije nepromišljene izjave.

Ranije dati iskaz Almira Ugljanina o navodnom traženju novca zaista neosnažuje, kako se smatra optužbom, to što je "prepoznao" policajca koji ga je istog dana kontrolisao na graničnom prelazu, jer to da ga je kontrolisao nijednog momenta nije niko sporio i to je već bilo evidentirano u službenoj zabilješci, tako da se prepoznavanjem u stvari ništa nije novo otkrilo. U službenoj zabilješci Ekspoziture granične policije Ispostave granične policije od 01.04.2009.godine koja predstavlja službenu ispravu u odnosu na radnje preduzete od strane graničnih policajaca sasvim jasno je napisano sve ono što je optuženi istakao u odbrani počev od prvog saslušanja pred ovlašćenim policijskim službenikom i ono što su svjedočili Slavko Marsenić, Sadat Kurpejović, Senad Demić i Dragan Radević. Evidencija ko se nalazio u koje vrijeme kao policajac na graničnom prelazu predstavlja nešto što se uvijek može provjeriti, pa se opravdano postavlja pitanje kakvu svrhu je prepoznavanje u konkretnom slučaju uopšte imalo pošto sada optuženi ni kao osumnjičeni nije poricao da je on zaustavio vozilo kojim je upravljao oštećeni i bio vodja smjene na graničnom prelazu. Oštećeni je u ostalom, uvjerljivo opisao zašto je "lako" prepoznao optuženog. Naglašavati značaj ovog prepoznavanja jednako je kao kada bi optuženi bio u prilici da prepozna sudiju koji mu je tog dana sudio i o tom sačinio zapisnik, a čija odluka po tu stranku nije povoljna, jer je očekivao popustljivost u svoju korist.

Sud je uz sve ostalo imao u vidu i to da oštećeni, nakon što je izmislio traženje novca, sa aspekta životne logike mogao je to ispričati neograničenom broju lica, kao što bi i ta lica potpuno neodređenom krugu lica mogla to saopštavati kao informaciju ili potom svjedočiti da im je to ispričao oštećeni ili neko sledeće lice. Zato se, vezano za iskaz Mifaila Batkića u dijelu koji se tiče onog šta mu je rekao oštećeni u vozilu po napuštanju Dračenovca moralo, pri ocjeni sa posebnom pažnjom i oprezom, imati u vidu da bi svi takvi svjedoci bili posredni a njihovo saznanje poticalo bi suštinski isključivo od jedne individue (tetus unus). Zaključno ovom slijedi da uopšte nema značaja u mjeri da je to presudno, to da je i u kojoj formulaciji oštećeni, u vozilu na putu od Dračenovca do Rožaja iznio tvrdnju o navodnom traženju novca.

Nadasve, optuženi koji prema kaznenoj evidenciji nije osudjivan i granični policajci saslušani kao svjedoci su bezprekorne ličnosti, obzirom na to da se po opšte poznatom, za graničare biraju stručni i moralni. U konkretnom slučaju pri ocjeni dokaza, iskaze takvih lica kao potpuno saglasne sa odbranom i saglasne brojne druge dokaze u prilog odbrani, a na drugoj strani u jednom od dva navrata datog iskaza u vidu proste tvrdnje Almira Ugljanina, dijela iskaza svjedoka Mifaila Batkića koji je proistekao iz onog šta mu je

kazao Almir Ugljanin i prepoznavanja koje u stvari nije ni imalo svrhu, imao je ovaj sud na raspolaganju, pa se opredijelio u končanom zaključku kako je to naznačeno.

Pravila krivično procesnog prava nalažu da u svakom slučaju kada nakon okončanja postupka postoji ikakva sumnja da li je tužilaštvo dokazalo navode protiv optuženog, optuženi ima pravo da se zbog te sumnje presudi u njegovu korist. Pretpostavka nevinosti može biti oborena jedino dokazom o krivici koji ima kvalitet da je van razumne sumnje tj. da upućuje na jedino mogući razumni zaključak o postojanju krivice. Ako postoji još neki, takodje mogući, razumni zaključak, na osnovu istih dokaza, a koji je saglasan sa nevinošću optuženoga, optuženi mora biti oslobođen od optužbe. Posmatrano u odnosu na konkretni slučaj, ništa ne isključuje razumni zaključak da je oštećeni lažno prijavio i tada teretio iskazom optuženog zato što mu nije dozvolio prolaz neregistrovanim vozilom, a za ostvarenje te inače nedozvoljene radnje bio je zainteresovan jer je obećao stvarnom vlasniku tog vozila da može ostvariti prelazak granice, te da mu je baš zato bila povrijeđena sujeta, upravo kako je to svjedočio Mifail Batkić, a potom i sam oštećeni navodeći da je lažno prijavio optuženog.

Davanjem dodatnih razloga, kako bi se ukupni razlozi učinili jasnim, skladnim ili potpunim, postupljeno je po čl. 412 st. 3 ZKP, obzirom da odlukom drugostepenog suda nije naloženo sprovođenje novih procesnih radnji ili dodatno raspravljanje spornih pitanja u smislu dodatnog saslušanja ili izvođenja novih dokaza.

Dakle, shvatanjem prava i ocjenom dokaza kako je izloženo, ovaj sud je utvrdio da nije dokazano to da je optuženi izvršio radnju djela u pitanju, koja predstavlja traženje novca kao poklona u zamjenu za nevršenje obavezne službene radnje, pa je odlučio primjenom čl.373 tač.2 ZKP, tako što je optuženog oslobodio od optužbe.

Na osnovu čl.230 st.1 ZKP troškovi postupka padaju na teret razdjela budžeta za rad sudova. Visina troškova za sada je poznata u paušalnom iznosu a obzirom da nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca, takođe spadaju u troškove krivičnog postupka, te da u pravcu istih nedostaju podaci o visini i vrsti, ima se odlučiti posebno i to po zahtjevu optuženog pošto je on u ugovornom odnosu sa braniocima.

Imovinsko pravnog zahtjeva nema.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana, 15. jula 2011.godine

Zapisničar
Mirjana Gačević,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Drago Konatar,s.r.

PRAVNA POUKA:

Žalba na ovu presudu je dozvoljena.

Rok za žalbu je 15 dana, po

uručenju prepisa, a podnosi se Apelacionom sudu

CG u Podgorici preko ovog suda.

DN-a:

Prepis presude s poukom o pravu na žalbu dostaviti:

-Specijalnom tužiocu u Podgorici preko zamjenika u Bijelom Polju;

-Optuženom: Bobanu Lutovcu, na adresu iz spisa;

-Branioocu: adv. Branislavu Lutovcu iz Podgorice, Bulevar Ivana Crnojevića br. 93;

-Oštećenom Almiru Ugljaninu, ul. Sopoćanska br. 105 – Novi Pazar i preko punomoćnika adv. Asima Hadžibulića iz Novog Pazara, ul. Avnoja br.24/407

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Drago Konatar